

derimod ville de nu kunne blive valgbare, og saaledes vil der komme mange Medlemmer ind i Sogneforstanderskaberne, som sikkert kjende Communerne langt bedre, end Præsten mangengang gjør. Jeg skal fremdeles tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Communerne's Ret virkelig krænkes derved, at de nødes til at have Præsten til Formand i Fattigsager og Skolesager, navnlig i de første, thi hver Gang en Præst bliver forflyttet og kommer i et nyt Embede er han ubekjendt med Beboerne af den nye Commune. Hvis der skal være en virkelig gavnlig Bestyrelse af Forretningerne fra Sogneforstanderskabets ene Møde til det andet, saa er det dog nødvendigt, at de er overladte til en Mand, som virkelig kjender Forholdene, men Forslyttelser ere jo saare almindelige, og der behøves virkelig for Præsten flere Aars Ophold i en Menighed, for saaledes at blive bekjendt med den, at han med sand Nytte kan bestyre disse Anliggender. Derimod er der i Skolelærerstanden Mænd, som i mangfoldige Aar have været i Sognet, som staae i en ganske anden og nærmere Berørelse med alle Sognets Beboere, og som meget lettere og meget sikkrere vilde kunne udføre disse Forretninger. Jeg skal ogsaa tillade mig at gjøre opmærksom paa, at da Grundloven blev givet, og altsaa ogsaa dens § 96, da blev der jo ligesom givet Communerne en Ret til selvstændigt at bestyre deres egne Anliggender under Statens Tilsyn, men nu er der allerede forløbet endeel Aar, uden at vi ere komne saavidt, at denne Paragraph er bleven gennemført, og naar vi engang komme til, at der virkelig skal lægges Haand paa at faae en ny Communalanordning, saa vil man dog ikke give denne Ret, saa vil man ikke følge Grundloven, men saa vil man atter her have en Indskrænkning af Grundloven, thi jeg kan ikke kalde det Andet end en virkelig Indskrænkning af Folkets ved Grundloven givne Ret, naar man vil forlange, at Embedsmænd som Embedsmænd skulle have Sæde og Stemme med Hensyn til, ja, endog være Formænd i de vigtigste Anliggender, og det er Skolevæsenet og Fattigvæsenet.

L. Jensen: Jeg indrømmer fuldtvel, at Præstens Udelukkelse fra Formandsfunctionen i

Skolevæsenets Sager, navnlig paa Grund af Skoleanordningen af 29de Juli 1814, kan medføre Uanskeligheder, skjøndt jeg maa tilstaae, at jeg i det Væsentlige kunde slutte mig til Rigsdagsmanden fra Randers Amt, som udtalte sig i den Anledning; derimod kan jeg ingenlunde forstaae, hvad der skulde være til Hindrer for at udelukke ham fra at være Formand for Fattigvæsenets Sager. Den ærede Minister sagde, at han ikke troede Tiden nu var kommen til at antage, at der var Mænd i Kommunen, som kunde varetage disse Sager tilbørligt; jeg troer, at det længe har været Tilfældet, thi en stor Deel af Kommunens Beboere ere ganske anderledes kvalificerede til at varetage Fattigvæsenet i Communerne end Præsten, og hvorledes skulde vel ogsaa en Præst, som bliver kaldet fra et langt bortliggende Sogn til et andet, kjende Sognets Fattige, deres Trang og Stilling? Det er jo umuligt for ham. Jeg har selv været Sogneforstander, og jeg maa tilstaae, at de Fattige bestandigt have søgt mig og mine Colleger i Sogneforstanderskabet istedetfor at søge Præsten, deels, fordi de ikke turde komme til Præsten, thi, uagtet han var en meget stikkelig Mand, troede de ikke at kunne tale saaledes med ham, at han kunde forstaae dem, og deels, fordi han slet ikke kjendte deres virkelige Stilling og saa viste dem til dem, som vare Sogneforstandere. Jeg kan saaledes paa ingen Maade Andet end bifalde Mindretallets Forslag. Jeg skulde ogsaa meget ønske, at Præsten ikke blev forpligtet til at modtage Gjenvalg, og det troer jeg ogsaa, at Præsten kunde ønske at være fritagen for. Det ærede Medlem, som har udtalt sig i den Retning, og som selv er Præst, har meget tydeligt udtalt, hvad jeg vilde have sagt i den Retning. Jeg skulde ret meget ønske, at den ærede Minister vilde samstemme i Mindretallets Forslag, thi jeg troer virkelig ikke, at Præsten i mange Tilfælde er ret godt kvalificeret til at være Formand i Fattigvæsenets Sager. Jeg troer ganske vist, at de af Kommunens Beboere, som have Interesse derfor, langt bedre kjende Forholdene og langt mere have sat sig ind i dem end Præsten. Han skal jo nok have et godt Hjerte for de Fattige i Kommunen, men det troer jeg ikke, han altid har; og, selv